

om det ikke vilde give en mere alsidig Belysning af Spørgsmaalet, om det ikke vilde skabe en Forstaaelse i videre Kredse, som man maaske ellers vanskeligt vilde faa. Jeg ved godt, at det radikale Venstre i Folketinget har ønsket Udvalget sammensat paa en anden Maade, men jeg ved ogsaa bestemt, at det radikale Venstre lægger megen Vægt, ja, det lægger næsten udelukkende Vægten paa Folketingets Stilling i denne Sag. I Almindelighed anser det radikale Venstre ligesom vi fra vor Side Folketinget for at være det førende, og i Særdeleshed i denne Sag. Jeg kan blot pege paa, at det er klart og tydeligt udtalt af Repræsentanter for det radikale Venstre, at Folketinget er den mest fuldgyldige Repræsentation for alle Medlemmer indenfor og udenfor den danske Folkekirke. Men Folketinget har jo med stort Flertal tilkendegivet, hvordan det mener, at Udvalget skal sammensættes, hvis vi skal have et saadant Udvalg. Dersom jeg ikke tager fejl — og det tror jeg ikke, jeg gør — har Folketinget med 101 Stemmer mod 19 udtalt, at Udvalget skulde have en Sammensætning som den, der er angivet i Lovforslaget. Altsaa 101 for og 19 imod, det er ikke til at misforstaa. Og nu kan det, saa vidt man kan skønne, gaa saadan, at de Radikale vil blive Tungen paa Vægtskaalen i dette høje Ting, men jeg kan ikke tro, at det radikale Venstre vil bruge sin Stilling i Landstinget til i denne Sag at gaa imod, hvad de kalder for den mest fuldgyldige Forsamling, altsaa mod Folketinget.

Den ærede Ordfører for Venstre spurgte, hvordan et saadant Udvalg skulde kunne naa til et Resultat. Jeg synes, at det var et underligt Spørgsmaal eller rettere sagt et underligt Tidspunkt at stille det paa. Det er vist at foregribe Begivenhedernes Gang; thi det er netop dette Spørgsmaal, Udvalget skal besvare gennem sit Arbejde, og det vil være urigtigt at forsøge at besvare det paa Forhaand. Man kunde vist bruge en Vending, som Venstre brugte i sin Betænkning i det andet høje Ting, at det „for Tiden vilde være ubetimeligt“ at besvare dette Spørgsmaal. Men jeg vil dog sige i al Almindelighed, at et Udvalg godt kan løse et vanskeligt Spørgsmaal, selv om der er stridende Anskuelse til at begynde med, naar der bare er en ærlig Villie til at naa et Resultat. Jeg behøver kun at minde det ærede Medlem om en Sag, som nylig er afsluttet, i hvilken det ærede Medlems og mit Parti gik ind i et Udvalgsarbejde, hvor der i Virkeligheden var store Forskellig-

heder i Opiattelsen til at begynde med, men hvor det alligevel viste sig, at man efterhaanden naaede til en Løsning, som man fra begge Sider mener er fuldt tilfredsstillende.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte ogsaa, at der var kun to Partier i Folketinget, nemlig de Konservative og Socialdemokraterne, som stemte for Udvalget. Naa, det er nu ikke helt rigtigt, for der var jo ogsaa Medlemmer af Partiet Venstre, som stemte for Udvalgets Nedsættelse. Der blev foretaget Navneopraab, saa det er ikke vanskeligt at konstatere, at der ogsaa var Venstremænd, som stemte for. Jeg ved det naturligvis ikke, men det vilde være underligt at antage, at det skulde være et rent Tilfælde, at 20 Medlemmer var fraværende ved den endelige Afstemning om denne Sag. Og det var næsten udelukkende Venstremedlemmer, der var fraværende.

Venstre ønskede Ro, sagde den ærede Ordfører, om Lovene af 1922. Naar man har hørt de Taler, som Medlemmer af Venstre har holdt i det andet høje Ting, f. Eks. dem, det ærede Medlem Hr. Jacobsen fra Fyn holdt, har man ikke faaet det Indtryk, at det just var Toner, som skulde fremkalde Ro, der kom fra den Side.

Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at udtale Haab om, at Lovforslaget kan gennemføres, og jeg skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

S. Rasmussen: [Det foreliggende Lovforslag er, som den højtærede Kirkeminister gjorde opmærksom paa, i Folketinget undergaaet Forandringer fra den Skikkelse, hvori det blev fremsat. De Forandringer, der er foretaget i Folketinget, kan vort Parti fuldt ud anerkende, vi anser dem for Forbedringer.

Vi kan — det ønsker jeg straks at sige — give dette Lovforslag vor fulde Tilslutning og stemme for det uden Udvalg og vil altsaa gerne følge den højtærede Kirkeministers Henstilling om at tage det, som det er. Jeg skal ogsaa fatte mig meget kort, efter at vi nu baade fra Venstres og Socialdemokratiets Side har faaet fuld Forklaring paa, hvorledes Sagen ligger, set fra disse to Sider.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), Ordføreren for Venstre, talte jo ikke alene for Venstre, men holdt, for at bruge det Udtryk, som det ærede Medlem brugte om Socialministerens Tale i det andet høje Ting, „en stor Tale“. Jeg synes, at det ærede Medlem fortalte os